

Oporavak klupske glazbene scene (2. dio) – Kasno pomoć u klubove stiže

21/05/2021 — Zoran Stajčić

Drugi nastavak feljtona o klupskim prostorima u Hrvatskoj donosi uvid u to koje oblike pomoći su dobili zagrebački klubovi Tvornica kulture, Vintage Industrial Bar, Močvara, KSET i Kulturni centar Mesnička, pulski klubovi Kotač i Dnevni boravak koji djeluju u sklopu prostora Društvenog centra Rojc, te šibenski klub Azimut.

Like 48 Share 48

0
Shares

SARA RENAR NA LJETNOJ POZORNICI ŠIBENSKOG KLUBA AZIMUT U LJETO 2020. GODINE – KONCERT UZ PRIDRŽAVANJE PANDEMIJSKIH MJERA FIZIČKE DISTANCE (FOTO: ZRINKA MAGAZIN)

U startu treba razgraničiti podjele pomoći glazbenicima i natječaje poput „Svirati se mora“ Ministarstva kulture jer se oni konkretno ne tiču, niti su namijenjeni opstanku klubova kao takvih.

mrežu poput jedne Velike Britanije, gdje tamošnje udruge klubova konstantno upozoravaju svoje parlamentarce i vladu da će 75% klupskih prostora biti izbrisano s lica zemlje zbog nagomilanih troškova za rentu prostora, tj. hladni pogon.

„Pomoć države je ponajprije usmjerena prema ugostiteljskoj djelatnosti koja je u ozbiljnijim klubovima i koncertnim prostorima samo jedan od segmenata posla. Ukupno gledajući, država je pokazala da ne razumije kulturno/zabavnu industriju, njezine potrebe, niti osnove zakonitosti takvog posla. No, to smo i od prije znali“, konkretan je tu **Hrvoje Jelković** iz šibenskog kluba Azimut.

Situacija na terenu, tj. u klubu je posebno teška ako iza svega stoji **udruga**. Naime, udruge su u velikoj mjeri prešutno isključene iz državnog sistema primanja pomoći, ne samo što se tiče klupskih prostora, već općenito.

Riječima „jako loše“ tako ocjenjuju pomoć države i iz pulskog kluba Kotač, a **Davor Uljanić** to pojašnjava na sljedeći način: „Udruge nisu bile u mjerama potpore pa je dobar dio tima ostao bez ikakvih naknada, dio tima zaposlenog u firmi udruge za prodaju pića i ulaznica koristio je potporu, ali ne vidim to kao neku ciljanu pomoć sceni i klubovima osim smanjivanja broja ljudi na burzi rada, a o honorarcima da i ne govorim. Računi za hladni pogon još uvijek stižu, a nitko ne nudi nikakva rješenja, projektna sredstva su osakaćena pa je i dugoročni opstanak upitan. U periodima tvrdih lockdownova tj. dva puta po tri mjeseca umanjena nam je naknada za prostor zgrade Društvenog centra Rojc, ali svi ostali troškovi su ostali isti (struja, voda, internet, čišćenje, itd). Udruge nisu bile u programu potpora, udruga je vlasnik firme, a firma nije nosilac prostora pa nas je i tu zaobišao zakon o potporama. Ima nas gomila... Nas zaboravljenih slučajeva.“

“

Naša djelatnost je kultura. Ugostiteljstvo, koje nam služi da sve nekako dobije svoju financijsku stabilnost i samodostatnost, je samo posljedica našeg bavljenja kulturom. Ako nema kulture, taj dan je kasa prazna – Zoran Drlić, Kulturni Centar Mesnička

☰ Menu

„Posto je naše ljudestvo volonterske prirode, nismo mogli tražiti državu za financijsku pomoć u formatu isplate minimalnih plaća“, tvrdi **Matej Balun** iz KSET-a, obzirom da je KSET studentska volonterska udruga.

Zoran Drlić iz Kulturnog Centra Mesnička tu nije štedio riječi: „Vjerojatno kao i ostali koji se bave ovim poslom, jednostavno nemam riječi kojima bih opisao gađenje za sve što su nam uradili u posljednjih godinu dana. Mogu samo reći da pokušavam i dalje raditi svoj posao pošteno u danim uvjetima, a čim se njih sjetim (države, op. a.), sa gnušanjem odbijam da me duboko dirne nepravda i nepoštenje kojima smo izloženi. Na taj način zadržavam mir i kakvu takvu trezvenost u cijeloj situaciji. Nikakav oblik pomoći do sada nismo primili, osim plaća za djelatnike koje kasne i vrlo malo fiksnih troškova. Da ne nastavljam dalje i da ne živciram čitatelje, samo ću opet spomenuti duboko gnušanje.“

Treba dodati da je Kulturni Centar Mesnička nedavno pokrenuo i **crowdfunding kampanju** za vlastiti opstanak.

S problemom dvomjesečnog kašnjenja isplata susreću se i u Tvornici kulture, a **Dražan Goreta** se poput Jelkovića iz šibenskog Azimuta slaže da država još uvijek ne razaznaje dubinu problema.

„Zadovoljni smo pokrivanjem minimalnih osnovnih plaća, te pokrivanjem troškova najma koje smo nažalost počeli dobivati tek od siječnja 2021. godine. Nismo naravno zadovoljni s kašnjenjem isplate, a naročito nismo zadovoljni što država još uvijek 100% ne shvaća koliko je industrija koncerata i festivala važna ne samo za kulturu već i gospodarstvo. Iza organizacije jednog koncerta ne stoje samo izvođači i promotori, već cijeli niz drugih djelatnosti. Od zaposlenika u tiskarama, marketingu i promociji, produkciji pa do zaštitara i servisa za prodaju ulaznica. Gubici naravno nisu pokriveni, već samo troškovi najma prostora i minimalne plaće djelatnika. Problem se nazire u samom oporavku klubova i festivala jer jednog dana kada sve ovo prođe problem će biti što ne postoje akumulirana sredstva za organizaciju velikih događaja i oporavak bi mogao potrajati duže vrijeme“, mišljenja je Dražen Goreta iz Tvornice kulture.

Pulski Dnevni Boravak pak ima drugačiji sistem rada koji u većem dijelu ne ovisi o tržišnom modelu. „Kako se velikom većinom financiramo projektnim putem nismo osjetili neke veće financijske probleme u funkcioniranju organizacije. Hladni pogon Dnevnog boravka financira se iz projekata. Problem

uz Europske fondove“, pojašnjava **Branimir Slijepčević** svjestan da ‘domino efekt’ može biti pokrenut izvana ako dođe do većih zastoja u fondovima iz kojih se financira ovakva vrsta kulturnih aktivnosti. Također naglašava da nisu dobili niti jedan oblik pomoći od države „zbog specifičnosti situacije u kojoj Dnevni boravak djeluje“.

U zagrebačkom klubu Močvara također su se snalazili na različite načine. „Isplata minimalaca je bila jako važna. Ostale troškove smo pokrivali tekućim projektima iz drugih izvora, ili smo ih, ako je bilo moguće, odgodili. Također, vlasnik prostora Grad Zagreb većinu mjeseci je odustao od naplate najamnine“, kazao je **Danijel Badanjak**, a sličan odgovor došao je i od **Luke Balena** i **Matije Trupinovića** iz Vintage Industriala: „Pomoć države još uvijek postoji kao potpora za plaće zaposlenicima i kroz pokrivanje dijelova fiksnih troškova. Pomoć nije dostatna, ali bilo bi nezahvalno reći da nije olakšala poslovanje u kriznom periodu.“

Nastavlja se...

Prvi dio feljtona: Oporavak klupske glazbene scene (1. dio) – na putu prema dolje